

Nr 553.

Av herr von Seth, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 165, angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster, m. m.

I proposition nr 107 vid föregående års riksdag framlades förslag till ny lönegradsplacering för bl. a. vissa tjänster inom civilförvaltningen i allmänhet. Propositionen godkändes utan ändringar av riksdagen. I denna löneroglering företogs emellertid ej någon lönegradsuppflyttning av livrustmästare- och åldfrutjänsterna vid livrustkammaren. Ej heller i proposition nr 165 i år angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster m. m. har dessa tjänster blivit föremål för någon ny lönegradsplacering. Det finns emellertid anledning att närmare pröva huruvida ej en högre lönegradsplacering av dessa tjänster bör ifrågakomma.

I instruktionen för livrustkammaren finnes åliggandena för åldfrun och livrustmästaren angivna. Sålunda åligger åldfrun enligt § 9 i instruktionen:

»1) att hava tillsyn över samlingens textila föremål, i den mån de behöva särskild vård och konservering, samt till föreståndaren anmäla befintliga brister;

2) att leda och i mån av behov själv utföra beslutade konserveringsarbeten, över vilka hon skall föra noggrann arbetsbeskrivning;

3) att ansvara för material och verktyg, som anskaffats för vården och konserveringen av textilier;

4) att i övrigt utföra de arbeten, som åläggas henne av föreståndaren.»
Livrustmästaren åligger enligt § 10 i instruktionen:

»1) att efter föreståndarens anvisning ordna och hava tillsyn över samlingarnas icke utställda föremål samt beträffande de utställda tillse att de befinna sig på bestämd plats och, om så icke är fallet, anmäla detta till föreståndaren;

2) att, i den mån det icke ingår i åldfruns åligganden, för föreståndaren anmäla föremålens behov av särskild vård eller konservering;

3) att utföra beslutad rengöring och konservering och däröver föra noggrann arbetsbeskrivning;

4) att ansvara för samlingarnas monter och magasininsinredning, verktyg och honom anförtrott material;

5) att i övrigt utföra de arbeten, som åläggas honom av föreståndaren.»

På de två sistnämnda befattningshavarna vilar sålunda stort ansvar för fullgörandet av livrustkammarens grundläggande uppgift att vårda de till livrustkammaren hörande föremålen. Denna uppgift är i själva verket

så väsentlig, att utan dess behöriga fullgörande livrustkammarens utåt mera framträdande uppgifter — att utställa föremålen, att vetenskapligt bearbeta samlingarna samt att sprida kännedom om dessa och underlätta deras användande i undervisningssyfte — helt omöjliggöres.

Att dessa befattningar trots sin betydelse för vården av till största delen helt unika och oersättliga föremål hittills varit placerade i en så relativt låg lönegrad som Ca 14, torde vara att tillskriva den allmänna återhållsamheten beträffande beviljande av anslag till kulturella ändamål.

Ytterligare bör framhållas att det i betraktande av denna allmänna löneutveckling vid livrustkammaren framstår som en betydande relativ degradering av åldfru- och livrustmästarbefattningarna att de fått kvarstå i lönegrad Ca 14.

Omständigheter föreligger, som starkt talar för att denna oförändrade lönegradsplacering både är sakligt oriktig och därtill tillkommit under formellt otillfredsställande förhållanden.

Talan rörande bägge befattningarna har nämligen inför tjänsteförteckningskommittén förts av civilförvaltningens personalförbund, vilket livrustmästaren tillhör men åldfrun aldrig tillhört, varvid detta förbunds representant ansett förbättrad lönegradsplacering av befattningarna icke böra komma i fråga, då de vore att närmast likställa med vaktmästarbefattningar. Att ett sådant resonemang kunnat föras och tydligen av tjänsteförteckningskommittén accepteras, måste innebära, att frågan om dessa befattningars lönegradsplacering behandlats utan att man helt klargjort beskaffenheten av de med befattningarna förenade tjänsteåliggandena. Denna underlåtenhet förefaller helt oförklarlig med hänsyn till att upplysning i saken kunnat inhämtas ur den för livrustkammaren gällande, här ovan inledningsvis citerade instruktionen.

På grund härav hemställes

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 165 med verkan från och med den 1 juli 1952 måtte placera befattningarna såsom åldfru och livrustmästare vid Kungl. livrustkammaren i lönegrad Ca 21.

Stockholm den 9 april 1953.

T. G. v. Seth.